
V B 3 D
C.R. BIBLIOTHECA
CRACOVIENSIS
14633
4
P

Zbiór procesów
z 18 wieku

Cz. IV

Dziady

Jakoba Gieysztora
Dziedzica Wilna

Z Biblioteki Jak. Kaz. Gieysztora

5.

1. Wilno – Ryx.
2. Wigdorowicz . Wichert.
3. Katmanowicz Klaczko – Wigdorowicz.
4 — —
5 — —
6. Biskup Wilens.
7. Żydy – Wichert.
8 — —
9. Wulfowicz – Radziwiłł.
10 Leybowicz – Menasowicz. Wigdorowicz.
11. Włościanie Stan. Wielondskiego – Walewski An.
12. Poniatowscy – Walewski.
13. Szydłowski – Micewicz – Jasiński.
14 — —
15 Hausman – Piltowski –
16 Potocki – Grodno.
17 Brzostowski Xaw. – poddani Mosibrowscy.
18 Stankiewicz – Murzyński – Dedenko.
19. Domański. Szpinka. Karmelici. Rudomina. Olszówka.
20. Alexandrowicz – Grodno.
~~21 Kłokocko – Gnatowski.~~ zob. 14633. III. t. V. Nr. 13.
22. Murzyński – Ryż –
Niemcewicz – Krasnodębski.
23. Tęgoborski –
24. Goszcz – Wilno.
25 — —
26 — —
27 — —
28 – Berez Kartuzi – Niemcewicz –
28a — —
29. Stoklicki Stan – Minejko.
30. Minejko – Malinowski.
Giepster. – Pilecka.
31 — —
32 — —

33. Sokołowski — Wilno
34. — —
35 — Karmelici — Giedroyć.
36 — Świrski. — Kowno.
37. Pusiłowski — Kowno
38. Kurlewiczki — Orzeszko.
39. Dominikanie Franc. — Orzeszko.
40 — Orzeszko
41. Piaseczki — Czerniecki. Wołodźkowa. Wołodźkiew.
42. Odyniec — Zahorski — Rynsztat Bystrzycki.
43. Białopiotrowicz — Brzostowski
44. Kostrowicki — Wasilewski.
45 — —
46 Tołoczko — Kamedułki. Węgier.
47. Wojnicki — Bezarski. Tayler.
48. Pohl Jzd. — Plater.
49. Przezdziecki — Zastaw.
50. Chrzewicz — Przezdziecki — Marcinkiewicz.
51 Marcinkiewicz — Radziwiłł, Chreptowicz
Sapieha.
52 Sapieha — przezdziecki.
53 — —
Matuszewicz — Ciechowski — Bobrownicki
54 Klenowicki — Matuszewicz — Ciechowski.
55.
56. Klenowicki.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL,
CRACOVIENSIS

S P R A W A

JW. JPana Jozefa ODYNCA Pułkownika W. W. X. Lit: Kommiſſarza Cywilno-Woyſkowego Wdztwa Trockiego z WW. Kazimierzem i Maryanną ZAHORSKIEMI Konsyliarz: Nadwor: JKMci o przyſądzenie Folwarku Ryngwaldyszki zwanego *per inequitationem*, weſpół uznaniem Kalkulacyi Weryfikacyi, i expensów prawnych.

Folwark niegdyś Rubeża, potym Wolfiszki, a dopiero Ryngwaldyski zwany, w Powiecie Kowińskim sytuowany, był zdawna Dziedzictwem Macieiewiców. Po których stopniem Sukcessyi dostał się Janowi Macieiewiczowi. Ten spokoynie ów Folwark dzierżąc powiększył go przykupuiąc przyległych Łąk cztery, i złączaiąc takowe łąki z pomienionym Folwarkiem.

Takowe cztery Łąki zainkorporowawszy Macieiewicz do rzeczonego Folwarku, dzierżał razem wszystko iuż pod Imieniem iednego Folwarku aż do śmierci swoiey, po nastąpieniu którey.

Jozef Macieiewicz Synowiec zeszłego Jana iako iedyny Sukcessor cały maiątek po Stryiu zabieraiąc, ów rzeczony Folwark razem do własnego Dziedzictwa obioł. Lecz w poźnieyszym possessyi swey czasie znaglony potrzebą pieniędzy zostawszy, przedał takowy Folwark za Summę Groszy Litch Tysiąc Krystyanowi Ryngwaldowi Faktorowi JKmci. Na co i Prawo przedażne wydał, które wdacie R. 1632. Januarii 23. Dnia przed Magistratem Kowieńskim przyznane, producitur.

Krystyan Ryngwald znacznego maiątku w samym Mieście Kownie Possessor, trzymał rzeczony Folwark spokoynie przykupiwszy do niego dwie ieszcze Łąki. W tym maiąc iedną Córkę Maryannę maiątku całego Sukcessorkę, wydał ią za Marcina Wulfowicza Sekretarza JKMci, i Sam umarł.

Marcin Wulfowicz maiąc za sobą Maryannę Ryngwaldownę, został całego maiątku Ryngwaldowskiego Dziedzicem, to iest: i Folwarku rzeczonego i Kamienicy w Mieście Kownie Kryszpinowska sau Ryngwaldowska zwaney. Które dzierżąc, spłodził dwie Córki, iednę oddaną w Małżeństwo Gryszkiewiczowi, a drugą Flozencyę Zakonnicę Benedyktynek Kowienskich.

Wulfowicz za życia swego czyniąc umiarkowanie maiątku pomiędzy swe Córki, Gryszkiewiczowę naypród zostawił przy sukcessyi całkowitego maiątku, Florencyę zaś Zakonnicę, iako niemogącc Dóbr Stanu Rycerskiego posiągać, trzema Tysiącami i Stem Złotych Polskich wyposażyć postanowił.

Niemiał w pogotowiu Wulfowcy pieniędzy do wypłacenia Benedyktynkom rzeczonego Posagu, przeto Folwark wspomniony Ryngwaldyszki do extennacyi powyższey Summy Benedyktynkom postąpiwszy, Aktorstwo owego Forwarku wszelkie do Gryszkiewiczowey Córki swey drugiey przeniosł, a w tym życie swe zakończył.

Takim sposobem Folwark Ryngwaldyszki w doczesną Benedyktynek possessyą gdy dostał się, rzecz się wywiązuie iasno względem takowey possessyi, że godziło się Benedyktynkom dopóty go tylko sobie trzymać, dopóki Summę posagową Folwark rzeczony Benedyktynkom nieopłaci.

Lecz stało się inaczey. Benedyktynki wybrawszy kilkakrotny z possessyi Ryngwaldyszek Possag, niezwracaiąc go Aktorstwu Gryszkiewiczowey, przezsięwzięły z krzywdą cudzey własności, nowey w pomienionym Folwarku szukać dla siebie korzyści. I takowe przedsięwzięcie niewolne, żeby tym skuteczniey dokonać, wszedły w kondykt z zeszłym Kazimierzem Syruciem Woyskim Kowieńskim, od którego Summę 3100. Złotych possagową biorąc ieszcze, wydały mu Prawo tytulo Wlewkowe. Prawu zaś temu, żeby iakowykolwiek pozor waloru nadać, zmyśliły bytność nieiakowego Testamentu przez Wulfowicza niby in rem Benedyktynek uczynionego, którym iakoby Aktorstwo rzeczonego Folwarku Benedyktynkom zapisane zostało.

I o tym Benedyktynek zmyślonym niewolnie Testamencie, na zatarcie Aktorstwa Gryszkiewiczowey pod ów czas użytym i wezwanym, żaden więcey Muniment niepoświadcza, iak też same tylko Prawo wlewkowe Syruciowi służące, pełne zniewagi Prawom, a krzywdy Sukcessorom w dowod obrony przez JPP. Zakorskich, dopiero przyniesione. Które pod Rekiem 1698. Marca 12. Dnia sporządzone bez przyznania, a pod Rokiem 1775. Januar: 12. Dnia w Atach Grodzkich Kowieńskich przez Syrwińskiego zaoblatowane *widzieć i czytać.*

Nie było nigdy i niema Testamentu przez wulfowicza czynionego, bo go Wulfowicz ani czynił, ani czynić mogł wolnie, krzywdząc drugą swą Córkę Gryszkiewiczowę. Benedyktynki na krzywdę Gryszkiewiczowey Aktorstwem rzeczonego Folwarku frymarcząc, użyć były przymuszone samego tylko pretextu, którymby choć na moment zasłoniły nabycie Syrucia, i swóy przez takowe nabycie lubo niewolny użytek. Dla tego to Benedyktynkom radziła potrzeba zmyślić Testament. Lecz ta naypewnieysza prawda, że go Wulfowicz nigdy nieczynił, gdyż Benedyktynki *in natura & existenti* rzeczonego Testamentu i w ten czas niemiały, i dopiero onego bytności żadnym dowodem pozwani JPP. Zahorscy ani mogą ani popieraią.

Widoczna przeto konkluzya, że Benedyktynki Folwark rzeczony do extenuacyi posagowey Snmmy possyduiąc, niemiały mocy aktorstwem onego frymarczyć. Ze zaś frymarczyły, a Frymarek ten że śmiałe były, dowodem zmyslonego Testamentu popierać, przeto tak Benedyktynki, iako z ramienia ich pozwani JPP. Zaborscy od rzeczonego Folwarku iako niewolni Uzurpatorowie oddpadać powinni, gdyż ważna Be-

ne-

nedyktynek possessya do póty tylko bydź mogła, dopóki posagowa Summa wybrana niezostała.

O czym gdy żadna iuż być nie może wątpliwość, pokazać dopiero pokrótce należy, iaką koleią rzeczony Folwark od Benedyktynek do possessyi pozwanych JPP. Zahorskich przyszedł?

Kazimierz Syruć, iak się wyżey rzekło, nabywszy od Benedyktynek rzeczony Folwark, znał dobrze że przy nim żadną miarą utrzymać się nie będzie mogł: dla tego w ośm dni po nabyciu swoim, tymże Prawem, iakim go otrzymał, za Sumę toż samą 3100. Złotych Jakubowi Szyrwińskiemu przedał. O czym uwiadomia Prawo wiewkowe nieprzyznane, w Roku 1698. Marca 20. Dnia które widzieć.

Jakub Szyrwinski rzeczony Folwark possyduiąc, spłodził iednego Syna Imieniem Andrzeia, którego Sukcessorem zostawiwszy, umarł.

Andrzey Szyrwinski po Oycu Folwarku possessor, zostawił Sukcessoem Syna Tadeusza i sam umarł.

Tadeusz Szyrwinski ostatni Ryngwaldyszek Possessor przez lat kilka wytrzymywał wiedziony z sobą o ten Folwark w Assessoryi przez JPP. Zahorskich proceder. w końcu okryty Kondemnatami, został przymuszony tymże samym prawem, iakim trzymał powzanym JPP. Zahorskim stopniem niby Sukcessyi, niby attynencyi, niby nakończu zyskanego Przywileiu konwinkuiącym, rzeczonego Folwarku wyrzec się. O czym upewnia Prawo zrzeczne Wlewkowe w R. 1786. Maja 1. Dnia datne, & eorundem 2. Dnia pod Aktami Mieyskiemi Kowienskiemi przyznane.

Tym spotobem JPP. Zahorscy przeiąwszy na się Aktorstwo zmyślone Benedyktynek, lubo pomieniony Folwark dzierżeli, niepewność atoli utrzymania się przy nim dokuczała zawsze, ile w przeświadczeniu zostaiąc tak widoczney, i tak niesprawiedliwey przeciwko Sukcessorom Prawym uzurpacyi. Szukać przeto przymuszeni byli innego dla siebie bespieczeństwa, któreby mogło pozorniey nieco ich przedsięwzięcia upewniać.

W tym przedsięwziąwszy zatrzeć szlady niewolnego Benedyktynek Folwarkiem, frymarku a Sukcessorów w naygorszą z ich Prawem uwikłać przepaść, nazwali takowy Folwark za obłąkany bez żadnych Sukcessorów. Jakoż nayzręcznieyszym dla siebie ten sposób widząc, pod momentem iuż swoiey Possessyi, zyskali na rzeczony Folwark Przywiley Juris Caduci nazwawszy go nie prawdą rzetelną, ale zmyślonym pozorem, *iż Linia Sukcessorów Ryngwada do 8go Pokolenia wygasła.* I na tym to wystaranym ad mallè narrata Przywileiu oparłszy się, na podchlebnym sobie zastanowili się przekonaniu, że Gryszkiewiczowey Sukcessorowie z pod Przywileiu, iuż nie będą zdolni rzeczonego wydobyć Folwarku.

Uwikłany tym sposobem przez JPP. Zahorskich Folwark Ryngwaldyszki pokazawszy dowodzić daley niema potrzeby, iaka nielegalność uzupacyi względem rzeczonego Folwarku? i iaka krzywda dla Sukcessorów przez Benedyktynki domierzona została? Gdyż takowe Benedyktynek występki powyższym stanu i okoliczności przełożeniem iasno się same z siebie wyprobowały. Dopiero następna rozwiązywać się będzie kwestya, ieżeli Gryszkiewiczowa druga Córka Wulfowicza i iey Sukcessorowie, posięgnąć powinni rzeczony Folwark? lub też JPP. Zahorscy i na fundamencie Aktorstwa powyższego Benedyktynek, i na fundamencie zyskanego Przywileiu juris Caduci przypomienionym Folwarku intrusive trzymaiący się?

Mowiło się na początku pisma tego, że Folwark Ryngwadyszki wyszedłszy z pod dziedzictwa Macieiewiczów, dostał się Prawem przedażnym Ryngwaldowi. Ze Ryngwald takowy Folwark i Kamienicę Krys pinowską w Mieście Kownie będącą, zostawił po śmierci Córkę swey Maryannie za Marcina Wulfowicza wydaney. Pokazało się nakoniec dowodnie, że Wulfowicz maiątku Ryngwaldowskiego Possessor, spłodził dwie Córce, iedną Florencyą w Zakoni e Benedyktynek Kowieńskich, a drugą wydaną za Gryszkiewiczem.

Stanąwszy więc na tey genealogiczney a pewney wiadomości, uważać należy, że Wulfowicz na nikogo więcey takowego maiątku w żadney części niezlewał, iak na samą iedną Gryszkiewiczowę swą drugą Córkę. Na Florency bowiem iako Zakonnicę ani Folwark ani Kamienica spadać niemogły, gdyż ona zakonność przyiąwszy, Prawami wielorakiemi od nich oddalona była. Dana dla Florencyi od Oyca Summa posagowa, była ioż dostateczną ze wszystkiego Rodzieców maiątku dla Gryszkiewiczowey kwitacyą. Gryszkiewiczowa więc iedyną do posiągnienia Folwarku po Wulfowiczach była Sukcessorką.

Prawdy tedy przeczyć nikt nie może, gdyż Prawa wszystkie spadki czyli sukcessyą Dóbr po Rodzicach, nie dla kogo innego, iedno dla Dzieci, lub naybliższych Krewnych nayuroczyściey zaręczyły. I że taki onych iest wyrok, cytuie się nayszczególniey Artykuł 17. z Rozd: 3. w słowach.

Też *ustawuiem, iż po śmierci Oyców i Matek Dzieci ich Synowie i Córki od Dóbr Oyczystych i Macierzystych nie maią być oddaleni, ale oni sami i ich szczątki właśni Krewni i bliscy Prawem przyrodzonym i słusznie nabytym &c. maią posiądz i dzierżeć, i te Dobra na pożytek swóy obracać wiecznemi czasy.*

Gryszkiewiczowa więc powagą przeczytanego Prawa wsparta, Folwarku Ryngwaldyszek była Sukcessorką po Wulfowiczu Oycu swoim. Nikt tego Aktorstwa dla niey i Sukcessorów iey przeczyć nie może, tym więcey, iż dowiedliśmy iasno niebyłości Testamentu Wulfowiczowskiego, i żadnego Dokumentu, którymby Gryszkiewiczowa od Folwarku oddalona być mogła.

Bo gdyby Wulfowicz lub Testamentem, lub innym zapisem Gryszkiewiczowę Córkę swoią od rzeczonego Folwarku oddalił, w ten czas by ieszcze mieli pozor Uprzywileiowani JPP. Zahorscy quasi aligenacyiny Folwark Przywileiem dla siebie zyskować. Lecz kiedy Wulfowicz żadnym Dokumentem nikomu takowego Folwarku nie zapisał, i kiedy JPP. Zahorscy naymnieyszego na to dowodu ani mieli, ani dopiero składaią. Przeto w takim razie, ani Benedyktynki, ani Uprzywileiowani JPP. Zahorscy bo Wulfowicz żadney aligenacyi niepopełnił, ale Gryszkiewiczowa, czyli iey Sukcessorowie Aktorstwo i possessyą rzeczonego Folwarku osiągnąć powinni. Bo taki właśnie wyrok czyni Artykuł 14. z Rozd: 3. przez słowa.

„ Wszakże spadki Oyczyste Imion leżących &c. tylko na Synów i na bliskich po mieczu „ przychodzić będą, tak iako na innym mieyscu szerzey o tym opisano „ *Zwłaszcza gdzieby przez Oyca Zapisem albo Testamentem rozprawiono i rozpisano nie było.*

Nierozpisał Wulfowicz, ani rozprawił Testamentem nikomu, Folwarku rzeczonego, bo na to żadnego dowodu uprzywileiowani JPP. Zahorscy ani mieli, ani pokażą. Przeto nikt więc takowego Folwarku, ale Gryszkiewiczowa Córka Wulfowicza, perconsequens dopiero iey Sukcessorowie posięgać sprawiedliwość maią.

Nim tedy do nikczemności Przywileiu JPP Zahorskich, dokładnieysze ieszcze złożonemy dowody, pokrótce okażem dopiero Gryszkiewiczowey Sukcessorów Genealogię poszukuiących sprawiedliwym Prawem własności swoiey o czym następuie:

Gryszkiewiczowa Córka Wulfowicza w stanie Małżeńskim będąca, spłodziła dwie Córki Katarzynę wydaną za Jakuba Degordona, i Magdalenę wydaną za Władysława Konstantego Saulewicza;

Katarzyna Degordonowa spłodziwszy Piotra Jana Synów bezpotomnych, i Elzbietę Córkę za Szymkiewiczem, z tego świata zeszła.

A Magdalena Saulewiczowa spłodziła Jana Syna, którego zostawiwszy Sukcessorem nietylko maiątku swego, ale i maiątku Braci powyższych Cioteczných bezpotomnie zeszłych, umarła.

Jan zatym Saulewicz iedyny całkowitego Wulfowicza maiątku Aktor, a Dziad teraz proceduiących, spłodził Wawrzeńca Syna iednego. A Wawrzeniec spłodził proceduiących Krzysztofa i Andrzeia.

O tym wszystkim, raczey o tey niezawodney Saulewiczów linii, upewniaią przyniesione ze strony Saulewiczów Dokumenta, poświadczaiące, iż Antecessorowie teraźnieyszych, mianowicie Jan Saulewicz Dziad, possydowali Kamienicę Kryszpinowską seu Ryngwałdowską w Kownie po Ryngwałdzie Wulfowiczu sobie przypadłą, i iako aktualni Dziedzice z teyże samey ręki dzierżąc, z którey Folwark Benedyktynki niewolnie wyrwały, nakoniec oną wyprzedali. *Nayprzód*

1685. Apryla 24. Dnia sporządzone Prawo zastawne od Deordonów na Kamienicę Ryngwałdowską Rostowskiemu wydane. *powtore:*

1690. Febr: 10. Dnia przed Magistratem Kowieńskim przyznane Prawo przedażne na tęż samą Kamienicę od Jana Saulewicza Dziada proceduiących, Rostowskiemu wydane.

Krzysztof i Andrzey Saulewiczowie przynosząc za sobą dowody Praw powyższych, iasno, dowiedli Sukcessyą po Dziadu swym Janie Saulewiczu rodzącym się z Córki Wulfowicza Gryszkiewiczowey. A Sukcessyą dowiodłszy nieprzerwaną po Gryszkiewiczowey, dowiedli tym samym własność sobie należącą Folwarku Ryngwaldyszek, którego była niekwestyonowaną Gryszkiewiczowa Aktorką.

Prócz powyższych złożonych Dokumentów iasno probuiących sukcessyą, które są w Genealogii dostatecznym za Saulewiczami przekonaniem, ieżeliby JPP. Zahorscy niedokładność wybiegami różnemi wrażać usiłowali, tedy na tym gruntownieysze takowey Sukcessyi i Linii stwierdzenie, solenny podaie się od żyiącego Krzysztowa Saulewicza jurament; *Jako niemylnie przepowiedzianą koleią po Gryszkiewiczowey, i Linia i Sukcessya Folwarku Ryngwaldyszek iest niezawodna i pewna.* Artykuł 71. 77. i 81. z Roz: 4. Saulewicza, iako przy dowodach Sukcessyi poszukuiącego, bliższym być zawsze do przysięgi, stanowi.

Wyłuszczywszy pokrótce Linią Saulewiczów, okazawszy naturalną, lecz tylko nieszczęśliwą ich Sukcessyą, uważać należy, a ieżeli Przywiley juris Caduci JPP. Zahorskich może być zdolny do nadwerężenia tak pewney i bliskiey Sukcessyi Saulewiczów:

Tranzakt każdy niewsparty powagą Prawa, nie tylko iż znaczyć nic nie może, ale owszem w sprawiedliwą Praw i Sądu popadaiąc nienawiść, na zniszczenie swey exystencyi zasługuie niezawodnie.

Przywiley juris Caduci JPP. Zahorskich, podobny we wszystkim powyższemu Tranzaktowi przynosi obraz. Konstytucya 1588. Roku, nayszczególniey Przywileie juris Caduci post extinctam Lineam tworzyć mogąca, rzekła wyraźnie, iż nigdy inaczey takowego gatunku Przywileie ważnemi bydź nie mogą, iak gdy niezawodnie znayduie się wygasła Linia od Osmego Pokolenia *inclusivè.* A ieżeliby Kaduk niedowiodł wygasłey od 8go Pokolenia Linii, tym samym iest nikczemny, i expensa zakłóconemu wszystkie powraca w w słowach pod Artykułem 17. z Rozd: 3. położonych.

Dobra juris. Fisci nie mogą subiacere, dokąd Successio legitima idzie; ad 8vum gradum probari potest inclusivè. A ktoby niedowiodł. Kaduk damna refundere party tenetur. Raczey czytać in Volumine takową Konstytucyą.

Prawo zac ytowane dopiero iest Prawem twórczym Przywiley JPP. Zahorskich. Lecz uwagę zasanowić należy, ieżeli pryncypalne Prawa tego przeznaczenie nieznikczemniło w całości Przywileiu rzeczonego exystencyi?

Już to iest pewną prawdą, że po wygasłey Linii do 8go pokolenia *inclusive*, może być ważny, wyiednany będąc Przywiley. I gdyby natym fundamencie opierał się Przywiley, co mu iedyne dać może upoważnienie, żadney onemu przygany uczynićby niemożna było.

Ale ta iasna i niewyparta następuie wiadomość, że Przywiley JPP. Zahorskich nastał pod momentem trwaiących Sukcessorów *w piątym ieszcze Pokoleniu.* Tak gdy iest, i o tym gdy się powyżey genealogicznie i pewnie dowiodło, skonkludować dopiero należy, że Konstytucya 1588. R. użyta przez JPP. Zahorskich za fundament Przywileiowi, nie tylko że niebroni rzeczonego Przywileiu, ale owszem onego kasuie, samym Sukcessorom Aktorstwo wszelkie zachowuiąc, gdyż istotne Konstytucyi tey przeznaczenie mieć chciało w ten czas tylko Przywiley ważnym, kiedy do 8go pokolenia Linia Sukcessorów aktualnie wygasła.

Saulewiczowie dowiedli, że ledwo w piątym Pokoleniu po Wulfowiczu aktualnym Folwarku Posiessorze znayduią się. Prawa więc wszystkie za Sukcessyą piszące, i Konstytucya powyższa, samych tylko Saulowiczów iako Sukcessorów, a nie uprzywileiowanych, przy Folwarku rzeczonym zachowuią.

JPP. Zahorscy Przywiley na rzeczony Folwark exportuiąc, exportowali go niewolnie, bo exponowali przeciwko Prawom wszelką Sukcessyą po Rodzicach dla Dziec zabespieczaiącym. Gdy zaś takowy Przywiley pokazał się być wyraźnie przeciwny Prawom wszystkim, przeto go należy zniszczyć i skasować. Albowiem na Przywileie podstępne i przeciwne Prawom taki wyrok Artyk: 5. z Rozd: 3. przepisał w słowach.

A przeto Przywileiów tak w pospolitości, iako i każdemu zosobna, niemamy i niebędziem moc dawać przeciw temu Statutu i Artykułów w nim opisanych, a ktoreby przedtym wyszły, i potym z Kancellaryi Naszey po wydaniu tego Statutu od Nas przez kogokolwiek otrzymane były, takowych my i Potomkowie Nasi trzymać niemamy, ale z Prawa i Sądu kassować i w niwecz obracać będziemy.

Takim to iest Przywiley JPP. Zahorskich, iakim go Prawo teraz przywiedzione wyrysowało dokładnie. Zyskany on został w ten czas, kiedy Statut i dalsze Prawa uznawały być za iedynych Folwarku Sukcessorów Saulewiczów. Zyskany przeto został podstępnie Statutowi i Prawom; A zatym podług zacytowanego Artykułu skasowany Przywiley bydź ma.

Po przeświadczeniu dokładnym nikczemności przywileiu, skłonić w końcu uwagę należy, ieżeli zyskuiący podstępnie Prawom Przywileie, na samym onych skasowaniu zaprzestać maią? lub ieżeli są nad to winni kary za ich niewolną na cudzy maiątek exportacyą?

W tym Konstytucya 1598. R. stosowny względem JPP. Zahorskich przepisuiąc wyrok, rzekła wyraźnie, że ktoby pod Szlachcicem Dobra Kadukiem uprosił, lubo Ziemskie lubo Lenne, i oto zapozwawszy niedowiodł, *pro evocatione* za Dworem Kop 200. Litewskich i procederu całego expensa za przysięgą pozwanemu zapłacić powinien. Czytać tę Konstytucyą.

Nadto Artykuł 14. z Rozd: 1. disponuie, iż ieśliby pozwany przed Sądem stanowszy dowiodł, że go niesłuśnie Mandatem pozwano, tedy ten, który go wyzwał sam albo Prokurator iego nieschodząc z Sądu, ma zapłacić winy Stronie 100. kop Groszy Litch. Czytać takowe Prawo.

JPP. Zahorscy za pomienionym Przywileiem lubo niepozywali Saulewiczów własny ich Folwark uwikławszy, podobnym iednak sposobem Saulewiczowie bronić własności swey i odpierać Przywileiowi przymuszeni zostali. Który to Folwark iako się dowiodł być Saulewiczów własnym, tak po skassowaniu Przywileiu, przyznawaiąc go dla Saulewiczów tanquam broniących się, należy na JPP. Zahorskich i powyższych Kop 200 i poniższych Kop 100 wskazać.

Dokładnie iuż się Sukcessya Saulewiczów do Folwarku Ryngwaldyszek dowiodła, mówić przeto daley, byłaby rzecz i próżna i nieprzyzwoita. Żadna iuż więcey obrona zasłonić niezdoła JPP. Zahorskich od utraty niewolnie zauzurpowanego Folwarku, bo Przywiley pod momentem naturalnych Sukcessorów wyiednany, nullitati z mocy Praw podpada ile w przekonaniu pewnym że nigdy rzeczony Folwark przez Wulfowicza żadnym Prawem od Sukcessorów niezostał oddalony. Przywiley przeto iako podstępnie Prawom utworzony, skassować i zniszczyć potrzeba, a Folwark Ryngwaldyszki sprawiedliwemu i dowiedzionemu Saulewiczów Aktorstwu przyznać należy.

Saulewiczowie sami do wydobycia procederem z pod nieprawney JPP. Zahorskich possessyi, niesposobni, przestawać dotąd musieli w ponoszeniu tey krzywdy na samey tylko cierpliwości. Stan ich ubogi i powyższa krzywda ziednały u proceduiącego Odynca ustawicznie życia potrzeb wsparcie. Niemaiąc w końcu czym wywdzięczyć się, po nastąpionym w przód wyborów pomiarkowaniu, wlali te całe Folwarku Aktorstwo proceduiącemu Odyncowi. Który w Imieniu Juryzdatorów swoich, wszystkiego tego przysądzenia sobie prosi, cokolwiek w powyższym piśmie i Mandacie przełożonym zostało. Składa oraz Prawo wieczysto zrzeczne przedażne od Krzysztofa Saulewicza evictionaliter za Andrzeia Brata piszącego się, pod Rokiem 1789. Junii 20. Dnia na siebie wydane a 1790. 7bra 10. Dnia przed Aktami Grodzkiemi Wdztwa Trockiego przyznane.

